

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פ' ורא | גיליון 51 | שנה נ'

לעורך ליבי

דיבורי אמת מובארו של החל נובע

הפתרון למחלות הדור!

הליקו"ה - הצלת חיים של דורינו | מה מיוחד בספר הקדוש ליקו"ה שאין בשאר ספרים |
ולמה כ"כ חשוב להנות בו | והפעולות העצומות שהספר פועל בעולם

עדיין השאלה מרחפת באוויר, איך זוכים לקיים את כל הדברים הנוראים המובאים כאן בספר? הייצר עדיין משתולל, הניסיונות מתגברים כבתחילה, ומה העצה לזכות אכן לכל הדברים המופלאים? מתייחד ביותר ספר קדוש זה שאכן מלהיב את הלב לאהבה וליראה בהתעוררות והתחזקות שאין דוגמתו, אך העיקר נותן דרכים ועצות איך לזכות להגיע לכל זה, איך להתחזק במקום הזה, ומה הדרך והמסילה להתקדם במקום שאני נמצא בו, במצבי העכשווי, בהתמודדות האישית, ובמכאובי נפשי המיוחדים אלי.

מספר קדוש זה נוצרו כבר בדור שאחריו ספרי ליקוטים שונים המלקטים את דבריו, דוגמת הספר הקדוש 'משיבת נפש' השתכחות הנפש' אוצר היראה, המנגישים ומסדרים את דבריו המופלאים לפי נושאים וערכים למען יוכל כל אחד במצבו הוא להתחזק ולזכות לטעום מצוף דבש לשד השמן להרוות נפשו מהמים הזכים, מה שכבר הצילו והחיו רבבות רבבות נשמות ישראל לחזור לכור מחצבתם לאביהם שבשמים ולהתחדש לעבוד את ה' מתוך טעם וחיות ע"י ספרים אלו בפרט והליקו"ה בכלל. וגם בדורות האחרונים היו מגדולי עולם שהלכו בדרך זו והעתיקו קטעים שלמים מספר קדוש זה מה שהחיו הרבה נפשות ישראל, (דוגמת המשגיח רבי יחזקאל סרנא בספרו 'לילות יחזקאל' בסופו שהעתיק עמודים שלמים מתוך ספרי קודש אלו).

מה נכבד היום לאדוננו שאלפים זוכים לסיים את הלימוד בסדר ה'דף היומי', שמחה עצומה היא לכל אחד ואחד גם מי שלא זכה לסיים שכל כך הרבה יהודים זוכים לסיים ספר קדוש זה, וזה בוודאי משפיע על כל העולם כולו, וזה הזמן להתעורר בהתעוררות הכללית להתחיל להגות בספרים קדושים אלו למען ייטב לנו כל ימינו בהתקרבות מחדשת לבוורא ית'. ובוודאי יש מעלה מיוחדת בלימוד עקבי יום אחרי יום, יחד עם כולם שנוסף לזה כוח הרבים, זה הזמן לקפוץ על העגלה להתחיל ללמוד ולשקוד על דלתי הספר הקדוש, למלאות נפשנו תנובה חיות והתחזקות, אך גם מי שלא זוכה לעסוק בסדר נפלא זה בקביעות יכול לחטוף ולטעום ממתיקות התורה ועבודת ה' המובאים בספר גדול זה, ואם נשכיל לטעום ממעיינות מרפא אלו, לעסוק וללמוד בספרי אמת אלו וטוב לנו כל חיינו לנצח, אמן ואמן.

ולהתקרב לבוורא ית' מחדש בחיות והתחדשות. ומה מאוד תואמים על ספר קדוש זה החיוב עלינו הרחיבו גדולי האחרונים (משנה ברורה סי' א' סעי' ד', חיי אדם הלכ' י"כ, ועוד) ללמוד בכל יום מוסר, והטעם והכוונה בזה כותב המשנה ברורה (שם) "שכל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו והתורה שהיא המוסר היא התבלין נגדה", ואם בדורנו אנו זכינו לכזה ספר נפלא ונורא המלהיב לב כל ההוגה בו לעבודת הבורא בצורה שלא תאמן, בוודאי שחיוב הוא ללמוד ולהנות בו בכל יום.

ועפ"ז נבין מה שכותב גם הקדוש האלוקי רבי אברהם בר"נ ז"ל בספרו 'כוכבי אור' שקיבל מאביו שבדורות

וכן מהו גדל ההכרח לשקוד על
דלתותיו ולהנות בספר הקדוש,
ועוד בכל יום? האם כל מחבר
ספר דרוש, גדול כנל שיהיה,
יהיה חיוב ללמדו בכל יום?

אלו של עקבתא דמשיחא צריך להגות בספרי רבי נתן יותר מספרי רביה"ק בעצמו! ועוד כותב נוראות בעניין החיוב להגות בספרי קודש אלו הליקוטי הלכות' בכל יום ויום.

אם בדורות אלו שהיצר מתגבר בראש כל חוצות, ולב יודע מרת נפשו כמה קשה להילחם מול הכוחות המיומנים של היצירה"ה, נתן הבורא ית' לנו במתנה גמורה, זה לעומת זה, ספרי חיים אלו, ספרים היכולים להחיות ולהשיב כל נפשות ישראל לאביהם שבשמים, בוודאי שחיוב לעסוק ולהגות בספרים קדושים אלו.

בנוסף להתעוררות והתחזקות העצומים הנמצאים בספרים אלו, מכל לימוד יוצאים עצות 'למעשה' ממש, מה אני צריך לעשות היום, מה אני אמור לעשות במצב זה, עצות ודרכים ישרים ואמיתיים, הנכוחים לכל בר שכל, ואם בהרבה ספרי קודש מליהבים את האדם על חובתו בעולמו, גודל ההפסד למי שעובר על רצון הבורא וגודל הזכייה והשכר של לימוד התורה וקיום המצוות, אך אחרי שסוגרים הספר,

מזל טוב! מזל טוב!

אלפי בני ישראל יזכו בשבוע הקרוב לסיים את הספר הנורא 'ליקוטי הלכות' לאחר למעלה מחמש שנים שהוגים בה יחד אלפי ישראל יום אחר יום בעקצנות, ועקביות בסדר דף ליום.

האמת שצריך להבין מהי השמחה הגדולה שיהודים מסיימים את הספר 'ליקוטי הלכות'? וכן מהו גודל ההכרח לשקוד על דלתותיו ולהנות בספר הקדוש, ועוד בכל יום? האם כל מחבר ספר דרוש, גדול ככל שיהיה, יהיה חיוב ללמדו בכל יום? והאמת שלמי שטעם מהיין המשובח אפי' במקצת, מי שניסה ללמוד דף או שתיים מתוך הליקוטי הלכות כבר לא קשה לו כלום, כל ההסברים הנחמדים טובים ויפים רק למי שלא ניסה ללמוד. שכן מי שרק פתח את הספר הקדוש ולמד בו קצת, רואה בחוש עין בעין את גדולת הבורא שהעניק לדורנו ספרי הצלה כאלו, 'הצלת חיים' פשוטו כמשמעו, ספרים שאינם בכלל מסוג כל הספרים הרגילים שאנחנו מכירים, ספר מיוחד במינו שניתן לבני דורנו-דור האחרון במתנה.

דווקא בדור חשוך כזה כשהכול קשה וכבד, הייצר מתגבר ומשתולל, והעצלות והיאוש נוגסים מאידך, הלימוד בספר הקדוש ליקוטי הלכות כמותה טבילה במעיינות מים חיים, מרעיף טללי חיים, מלבה את הלב לעבודת הבורא באופן שלא נראה ולא נשמע כמותו, הדיבורי אמת החרוטים עלי דפיו חודרים כליות ולב, ומעוררים כל אחד מחדש לחשוב על תכליתו, להתעורר בעבודת הבורא, מגלים את רחמי הבורא ית' ומדריכים כל אחד במקום שהוא במצב שבו הוא נמצא מה רצון הבורא ממנו עכשיו.

הכל יש בליקוטי הלכות, גם חידושי תורה עמוקים ביותר בעמקות לפנים מעמקות, אותן הסתיר תחת מעטה חידושי, וגם 'ווארטים' פשוטים שמובנים לכל אחד, אך בעיקר כוונתו כפי שכותב בעצמו בהקדמתו, הוא 'למעשה' לעורר להחיות נפשות ישראל להקיץ נרדמים ולהחיות נפולים בדתם. הפלא הגדול נגלה הוא לכל באי עולם, כל אחד הוא כשהוא פותח את אחד משמורת חלקיו עומד משתומם איך כוונת דברי המחבר אליו למצבו האיש, איך ידע צדיק זה כל מה שעובר עלי, כל הבעיות איתן אני מתמודד, כל מורכבותי הרוחניים והגשמיים?, ולתוך זה מאיר את אור האמונה, התקווה התחזקות והנחמה, מזרים כוחות והתחדשות להתגבר על כל הבלי העולם

לפיכך הרבה להם מצוות...

כי לפי דעתם היה יותר זכות להם אם המצוות היו מעטות, אבל באמת הבל יפצה פיהם, כי עיקר התכלית שנברא האדם בשבילה הוא שיזכה להיות האדם זך וצח, ונקי וקדוש לגמרי מכל התאוות, שיישבר כל התאוות, עד שלא יישאר בו רושם משום תאוה, אפילו של היתר, ולזה א"א לזכות כי אם ע"י התורה והמצוות, ולכן הרבה לנו ה' תורה ומצוות, כדי שע"י ריבוי התורה והמצוות, נזכה להמשיך עלינו 'קדושה גבוהה' כ"כ, עד שנזכה לקדש עצמנו גם במותר ולהיות זכים ונקיים לגמרי מכל התאוות. וזהו גם מה שהתורה מספרת לנו סיפורים הרבה אשר בהם מלובשים סודות נוראים ורזים עליונים, כדי להראות לנו שגם בכל הסיפורים ובכל הדברים שבעולם מלובשת תורה וקדושה גבוהה מאד, למשל התורה מספרת לנו באריכות 'מעשה האבות' שחפרו בארות מים, וכן מעשה יעקב אבינו שרעה צאן והציג את המקלות ברהטים, הכול כדי לגלות לנו גדולת הבורא והאבות שהיו יכולים לעבוד את ה' בעבודות נוראות, ע"י כל 'עסקי חול' חפירת בארות וענייני המקלות וכו', וכל זה מחמת שזיכנו גופם בתכלית הקדושה והזיכוך, עד שגם כל ענייני העולם הזה שעסקו בהם, היו בקדושה נפלאה כ"כ, עד שזכו לעבוד את ה' גם בהם בעבודות נפלאות, וכל זה כדי להעיר אוזנינו וליבנו שגם אנחנו נקדש ונטהר עצמנו בעבודות חיצוניות ובכל עסקי חול, כדי שנזכה גם אנחנו לכל זה, כי הבחירה חופשית בכל דור וכל אדם יכול לזכות לזה...

[לה"ל יורה דעה ה"ד ד. ג.]

וואו... זה ממש מעניין אף פעם לא חשבתי ע"ז הייתי בטוח שתגיד לי שאתה בכלל לא מבין מה אני רוצה! וזה ממש כיף לקיים מצוות! וטוב שיש כ"כ הרבה מצוות וחבל שאין יותר... אבל זה דבר שלא תמיד קל לקבל... יש תקופות שיש 'יותר חשק' ובאמת זה ההרגשה... אבל לפעמים יש פחות חשק, ו'ההסתכלות' החדשה הזו ממש משנה את כל המבט על קיום המצוות... ממש כך והלוואי שנזכה להרגיש קצת טיפה ממש מ'הטעם המתוק' של המצוות וכך לא יהיה לנו שום שאלות...

כל הזמן יש איזה מצווה שהוא צריך לקיים? נכון שבאופן כללי זה כיף ללמוד ולעשות מצוות, אבל לא תמיד יש חשק ולפעמים זה מרגיש יותר מיד...

השעה הייתה תשע וחצי בבוקר, ישראל נכנס והתיישב ליד חיים החברותא שלו בס"א, הוא פתח את הגמ' ובהה בה בהרהור... על מה אתה חושב שם? שאל אותו חיים בחביבות, וישראל סיפר לו על הנער שהציף בו את המחשבות שלו עצמו, אוהה... הוא נגע בנושא מאוד מעניין ר' נתן בליקוטי הלכות מרחיב בו וקורא לעצם הרעיון קושיה של 'הבל', משום שאם קצת מעמיקים מבינים שהמצוות הרבות נועדו

למה ה' נתן כ"כ הרבה מצוות? 'באוכל' 'בלבוש' 'בשכיבה ובקימה' ובכל מצב בחיים

להקל עלינו את עבודת ה' ולא להקשות, מכיוון שכל הסיבה שאנחנו כאן זה כדי להתעלות על החומר ולהתקרב לה' אפילו בעסק בדברים גשמיים, ולכן השי"ת נתן לנו כ"כ הרבה 'מצוות' בכל דבר ומציאות מחיינו כדי שתמיד נוכל להזדכך ולא לשקוע בחומר כך שבעצם 'המצוות' הם כמו 'גלגל הצלה' שלא נטבע בחומר בעולם בו אנו נמצאים, ואדרבה זה מה שעוזר לנו להתחבר לעבודת ה', כי אם לא היה לנו כ"כ הרבה מצוות היה לנו מאוד קשה כל העניין של עבודת ה' והדבקות בו...

ראיתי בספרים קושיה של 'הבל' הנמשכת מדרכי המחקרים, שקשה להם למה הרבה השי"ת כל כך 'תורה ומצוות' שקשה לקיימם,

השעה הייתה רבע לעשר בערב, ישראל הספיק לחטוף את רוב רובו של סדר ג' עם החברותא ואץ לעבר הפנימייה, הוא החליף בזריזות את בגדיו ל'בגדי שבת' הכניס עניבה לכיס הימני של החליפה, ומיהר לתחנת האוטובוס כדי להספיק להגיע לתחנה של אחד מקרובי המשפחה, החתונה התקיימה באחד מהאולמות היותר מרוחקים דרומה, האוטובוס היה מלא ברובו והוא התיישב ליד בחור צעיר שכיפה קטנה בצבצה לו בינות לרעמת השער, ישראל הוציא מהכיס את הדף המקופל של הסיכום של 'השיעור כללי' קרא קצת והפך במחשבתו בקושיות הרבות שנכתבו שם.

היי... קטע אותו הבחור שלצידו... סליחה על ההפרעה... אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה... נו... נו... עוד אחד שרוצה לשאול את השאלה הנצחית 'מדוע אנחנו לא מתגייסים'... ישראל חייך במבוכה... והבחור מיד הרגיע אותו דווקא אני ממש לא רוצה לשאול על 'הצבא' וכל הנושאים האלה, אני דווקא בא מבית 'מסורתי' ויש לנו מאוד הערכה לתורה ולומדיה, אפי' גם אני התחלתי להתקרב קצת יותר בזמן האחרון, רציתי לשאול משהו אחר... טוב נו... מה כבר הוא יכול לשאול חשב ישראל בסקרנות... ומיד סייג את עצמו, אני לא בטוח שאני יוכל לענות לך! מקסימום יש כל מיני 'ארגונים' שיוכלו לענות לך הרבה יותר טוב ממני... בכל זאת אני אנסה! התעקש הבחור, אני רוצה לדעת למה ה' נתן כ"כ הרבה מצוות? 'באוכל' 'בלבוש' 'בשכיבה ובקימה', אפי' בדרך אני רואה אותך מוציא דף מהכיס ולומד, גם אני מבין שצריך לעשות את רצונו של הבורא אבל למה הוא ציווה כ"כ הרבה דברים? ובמחשבה שנייה כשיש כ"כ הרבה זה יותר קשה לקיים, יש לך אולי הסבר לדבר הזה?! תראה... דווקא לא יצא לי כ"כ לחשוב על העניין הזה, אבל באופן כללי זה לא כ"כ קשה כמו שאתה מתאר כי 'שמתרגלים' לעשות את המצוות או זה כבר נהיה חלק בלתי נפרד מהסדר יום שלך, ולא מרגישים שזה מכביד או משהו כזה... הבחור הנהן בראשו היה ניכר שהוא לא קיבל תשובה מספקת אבל הזמן שלו לרדת כבר הגיע, הוא נפרד ממנו לשלום וישראל המשיך להרהר בדברים, פתאום הוא שם לב שהרבה פעמים גם הוא מרגיש ככה 'צריך ללמוד' 'צריך לברך' צריך להתפלל' למה

נפשי בשאלתי

ליבון ומירור עניינת בעבודת ה'

שאלה:

רציתי לשאול, אני מתמודד כבר כמה שנים עם ניסיונות מאוד קשים, ומאוד קשה לי להתחזק בזה שה' אוהב אותי ורוצה בי. אם זה באמת כך מדוע הוא לא לוקח ממני את הקשיים הללו?

תשובת אחד מחשובי התלמידי הכמים שליט"א:

קודם כל חשוב לי לומר שאכן המשימה לא קלה, ואשריך שאתה עומד במלחמה בגבורה, מתאמץ, לא מתייאש ולא מרים ידים. הגמרא קוראת לפטירת תלמיד חכם "נח נפשיה", כי באמת עולמנו עולם של עמל ואתגר, ורק בסופו מגיע שלב המנוחה והשכר. יחד עם זאת אתה בהחלט צודק שעל ידי הבנה נכונה של משמעות האתגרים והניסיונות קל יותר להחזיק מעמד, לצלוח אותם ואפילו לשמוח בהם.

אגע בנקודה אחת יסודית שמגלה רבינו הקדוש, השופכת אור רב על הניסיונות שאנו נקראים לעמוד בהן, ובפרט בדורנו האחרון.

בליקוטי מוהר"ן תורה ל"ו כתב: וזהו כלל, שכל נפש מישראל קודם שיש לה התגלות בתורה ובעבודה, אזי מנסין ומצרפים את הנפש בגלות של שבעים לשון, היינו בתאוותיהן. וכשהיא באה במידותיהן בגלות, אזי היא ראמת שבעין קלין. כי התגלות היא בחינת לידה, כי קודם התגלות של תורה, אזי היא בבחינת עיבור. שהתורה היא נעלם ממנו, כעצמים בבטן המלאה (קהלת י"א).

בבחינת (דברים ל"א): "ואנכי הסתר אסתיר", היינו בגלות במידות הרעות של שבעים לשון. כי הקליפה קדמה לפרי, ומי שרוצה לאכול הפרי, צריך לשבור מקודם הקליפה. לכן קודם ההתגלות, מוכרח הנפש לבוא בגלות, היינו במידותיהם, כדי לשברם, ולבוא אחר כך להתגלות. ודע שכללות של שבעים לשון של מידותיהן הרעות הללו, היא תאוות ניאוף.

והוא תיקון הכללי, מי שמשבר התאוה הזאת, אזי בקל יכול לשבר כל התאוות... גם יוסף קודם שהייתה לו התגלות בתורה, היינו חכמה ובינה, כמו שכתוב (תהלים קי"א):

"ראשית חכמה", כי "אם לבינה תקרא" (משלי ב'). וקודם שזכה להתגלות התורה, הוצרך לבוא בניסיון בצירוף בתוך התאוה הכללית של שבעים לשון הנל. ועל ידי שעמד בניסיון ושבר הקליפה שקדמה לפרי זכה לפרי, היינו להתגלות התורה שהיא חכמה ובינה, כמו שכתוב (בראשית מ"א): "אין נבון וחכם כמוך" כמה נפלא!

אותם ניסיונות מייגעים שראינו כדבר מיותר וייחלנו להיפטר מהם, עד כדי כך שהתעוררה בלבנו השאלה הכואבת "אם באמת ה' אוהב אותי ורוצה בי, מדוע אינו לוקח ממני את הניסיונות הללו?", הם כולם עטיפה וכלי לאותה התגלות מופלאה, קליפה שנועדה להביא אלינו את החכמה והבינה האמיתיים, שכל ביאתנו לעולם הייתה על מנת להשיגם! את הקליפה צריך לשבור, ולפעמים זה קשה ואף כואב. אך בוודאי נבין שאם מגיע אלינו משלוח עם עטיפה שקשה להסיר לא בגלל זה נחזיר את החבילה לשולח, בפרט

התורה כנ"ל".
מדהים!

אנחנו רואים את כל מעשה בנות מדין כאילו מתקפה נבזית של שונאי ישראל, חושבים "הלוואי שלא היו מנסים אותם", אך באמת אלו שעמדו בניסיון דווקא הם זכו לקבל את 'משנה תורה' ספר דברים, ורק בגלל אותו ניסיון שעמדו בו, שהוא הקליפה הקודמת לפרי ההתגלות של השלמת תורתנו הקדושה והנה, ידוע מה שאמרו צדיקים (ידוע בשם הבעש"ט והגר"א זיע"א) על הפסוק 'תורת ה' תמימה', שעם כל החידושים והגילויים שבכל הדורות, נחשבת התורה עדיין ל'תמימה' של משיח, שנלחם אלינו ניסיונות גדולים ארוכה ועמוקה עד אין סוף. גם אמרו חז"ל (קהלת רבה י"א): "תורה שאדם למד בעולם הזה הבל היא לפני תורתו של משיח".

כעת, בדמדומי ימות עולם כאשר אנחנו מתקרבים אל אותם ימים נפלאים שבהם "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" ותגלה אורייתא דעתיקא סתימאה, תורתו של משיח, שנלחם אלינו ניסיונות גדולים ועצומים, שבשבירתם והתגברות עליהם מונח הפרי הגדול והיקר שכל הדורות חיכו וייחלו אליו.

הקליפה הקודמת לפרי, אינה סתם מקבץ ניסיונות מתישים שהיה ראוי לוותר עליהם. אדרבה, היחידים שייזכו לאותו אור גדול שיזרח על ישראל, הם אותם גיבורי כוח המתגברים על יצרם, ועומדים בניסיונות שהקב"ה באהבתו שולח להם, ורק כך הם זוכים ויזכו לגלות את אור האהבה שבדעת, תורתו של משיח, העטופה ומוגשת לנו בתוך כל אותם אתגרים.

"אחי, חזק ואחוז עצמך בכל הכוחות!"

כשאנחנו יודעים שבמשלוח זה תלוי כל תכליתנו ונצחיותנו.

אם נתבונן נוכל גם להבין, שכאשר נאלצים לעסוק במלחמה אין סופית שאין לה כל משמעות ותוחלת, הדבר מתיש. אפילו אם ידרשו מאיתנו לשבת בנחת ולקרוע שכבות אין סופיות של נייר, למרות שלא כל כך קשה לעשות זאת מבחינה גופנית, מבחינה נפשית זה מייגע ומייאש.

אך אם מדובר בעטיפות שהן אריזת מתנה, ובכל שכבה שאנחנו מקלפים אנחנו מוציאים לאור עולם פירות מופלאים, המתקנים אותנו ואת העולם, בוודאי רק נשמח ונתענג בכל קופסא ושקית שתבוא בפנינו. בפרט כשנבין שככל שהעטיפה עבה וקשה יותר, מונחת בה מתנה יקרה וייחודית יותר, שרק אנחנו קיבלנו...

בכדי להבין קצת יותר את המצב המיוחד והניסיונות הגדולים שהגיע אלינו דורנו, הבה נבחן חידוש מרתק שכתב בספר 'פרפראות לחכמה' לאור הדברים שכתב מוהר"ן שם:

"נראה לעניות דעתי שאפשר שרימז לנו רבינו ז"ל סוד מה שהתגרו אז בלק עם בלעם בישראל כל כך, בפרט מה שהתגרו בהם בנות מואב זה היה בחינת קליפה הקודמת לפרי, וכמובא באות א' וב' שקודם שבאין להתגלות בתורה ועבודה צריכין להצטרף תחילה בגלות של תאוותיהם ומידותיהם וכלליותם הוא תאוות ניאוף, ואז צריכין לצעוק עין קלין וכו'." ועל כן כאן כשבאו לערבות מואב, ששם היו צריכין לבוא להתגלות התורה, שזה בחינת כל ספר משנה תורה שנאמרה בערבות מואב, על כן התגרו בהם אז כל כך, בכדי שישברו על ידי זה הקליפה הקודמת לפרי ולבוא להתגלות

היה ארו עיני פי טעמתי מעט הדבש הזה

"תכבד העבודה"

מתגרה ומתגבר עלי יותר ויותר ומקבד עלי על העולם הזה והתאווה והפרנסה עד שקשה עלי לזוז ממקומו לשוב לה' יתברך, אבל דרך ישראל-עם קדוש שהם מוכנים בכל פעם פרה וחילותיו שהם הסטרא אחרא וכתותיהם, אבל אף-על-פי שמכניעים הם חזרין ומתגברין בכל פעם וכן פעם אחר פעם כפיה פעמים כמו פרה ששכל עת שבכל עת שבא עלי אזה מפה נכנע קצת, אבל אחר כך חזר והתגבר וכו'.

(שילוח הקן ד)

פי כל מה שיעבר על ישראל ביציאת מצרים עובר על כל אדם שרוצה לזכות לחיי עולם שבהכרח שיעבר עליו כמה מיני מלחמות בלי שעור ובכל עת שרוצה להתעורר בעבודת ה' מתגברים בכל פעם יותר, ובפרט בהתחלה. כמו שהיה ביציאת מצרים שכתב בספר משה אל פרה להוציא את ישראל התגרה בהם ביותר ואמר "תכבד העבודה", פי הסטרא אחרא כשרואה שבא צדיק אמת בחינת משה ורוצה להוציא אשת ישראל מלגות נפשו הוא

המהדש בטובו

מדעות וערכים אקדמיים ופילוסופיים

נכספה

03.50.111.06

ניסים
למעלה
מדרך
הטבע

סיפור
נסיחה
סופרים

חייק נהנתו לטובה
בראש חנה!

שיחות כמות של הפסוק הקודש 3x7

חייק עכשיו

0350
11106

מתפללים ומנצלים את הזמן היקר מכול עד תומו, על אף הכפור הגדול נראו כאלו הקמים בחצות לילה ויוצאים לכפור הלילי לעבר הציון הק' לנצל את הזמן היקר בעבודת ה'.

כמובן שבכל הימים הן שב"ק והן אמצ"ש הוגשו לציבור ארוחות מפוארות ומזינות בכשרות מהודרת של 'העדה החרדית' כך דאגו לכל הסיידורים שהתעוררו במהלך כל המסע.

הזמן הולך ואוזל וצריכים כבר לפנות בחזרה לכיוון ארה"ק, קשה וכואבת היא הפרידה מחיות נפלאה זו שזכו בביקור הקצר באומן, אך זהו העיקר, לחזור לעבוד את הקב"ה עם ההתעוררות שקיבלו אצל הצדיק, החברים פוצחים בניגוני געגועים מלאים ברגשי אהבה וכיסופים למשך שעה ארוכה, פרידה של געגוע למקום נורא כזה, לצדיק הנשגב שנשלח לנו בני הדור האחרון כמוצא ומפלט להינצל מכל הבלי העולם ולהתקרב להקב"ה באמת ותמימות, הטמון כאן.

בדרך חזר כבהלוך, האהבה בין החברים מופלאה וגוררת בעקבותיה שיחות ארוכות בעבודת הבורא ותכליתו של האדם בעולם, כשלושים אומרים אחד לחברו שאת הנעימות אי אפשר לעצור, חייבים להמשיך להיפגש גם כאן בארה"ק לפחות פעם בתקופה מסכמים החברים.

רשמי משתתפי מסע הקבוצה הראשונה לאומן.

יום חמישי פרשת ויחי 06:00 לפנות בוקר. רוב העולם ישנים עדיין שנת מישרים אך בכניסה לשדה התעופה אפשר למשש את ההתרגשות באוויר, בזה אחר זה נכנסים אברכים ובחורים מובחרים לאולם הטרמינל, חן וטוהר נסוך על פניהם, ליבות כולם מתרונן בשמחה וגעגוע, זה תקופה ארוכה שהלב כוסף ומתגעגע לקראת המסע לציון הקדוש באומן, ההכנות לקראת הפגישה עם הצדיק הגדול והזכייה הנוראה לפקוד את ציונו הקדוש, נערכות כבר תקופה ניכרת, והנה, זה היום עשה ה', זוכים כבר לצאת לדרך, אחרי כל הבדיקות נעמדים לתפילת שחרית בהתלהבות והתרגשות בבית הכנסת שבמקום, כבר עם תחילת המסע עורכים האברכים הכירות עם שאר החברים, אך לא הכירות ראשונה היא זו, שכן עוד לפני הנסיעה בפועל פתחו חברי הקבוצה קו ביניהם להתחזק יחד לקראת המסע הגדול, להתכונן כראוי באהבת חברים לנסיעה המרגשת, אחרי הנחיתה בודק האחראי שהכול מסודר אצל כל חברי הקבוצה, בפרט שרובם ככולם זוכים זה עתה לנסוע לראשונה בחייהם, טנדר מרווח מחכה כבר בחוץ, ויוצאים לדרך... ההתרגשות בין החברים בשיאה, בעוד כמה שעות נזכה להבטחה הנצחית!! נזכה להגיע לרופא הנפשות אחרי כל כך הרבה זמן של כיסופים ורצונות, אח! מי יאמין לשמועתנו! הטנדר שועט על כבישיה הקפואות של אוקראינה אך בפנים הטנדר בוער כשלהבת יוקדת, הדיבורים בין החברים בעבודת ה' סוחפת את כולם, האהבת חברים במשך כל המסע מן המופלאות הייתה מה שכולם ציינו לשבח כדבר יוצא מן הכלל!

ובדרך אי אפשר שלא לעצור בעירה 'ברסלב' מקום ציונו של התלמיד הגדול רבי נתן זי"ע שם מתפללים ושופכים שיח זמן מה, ומשם אצה הדרך להגיע למקום תקוות כל בית ישראל, הציון הק' באומן.

מיד עם ההגעה התמקמו כל החברים בחדרם במלון המרווח שנשכר במיוחד מראש, במיקום קרוב ביותר לציון, נוח נגיש ומרווח, עם גנרטור (מה שמאוד נצרך בתקופה זו באוקראינה שיש הרבה הפסקות חשמל) אחרי שהציבור מטיב את ליבו בארוחה שבושלה והוכנה כבר מראש לקראת בואם, טובלים במקווה המפואר בבניין המלון, ומשם עולים כלל החבורה לשיא המסע, הפגישה ההיסטורית עם צדיק הדורות, ההבטחה הנצחית, דל העט וצר הקולמוס לתאר את ההרגשות הנעלות בשעה מרוממת זו, ומוטב שנחריש שכן כל תיאור גורע...

אחרי לינה במלון המרווח קמים הציבור ליום השישי ערש"ק ליום של עבודת ה' בציון הק', הכנה דרבה לקראת השבת קודש בצל הרועה הנאמן. שבת קודש... הנפש כוספת ועורגת לזכות לקדושתה, לזכות לקרבת אלוקים, בפרט כאן במקום הקודש אצל הצדיק המלבה לבבות לעבודת ה', התפילות, הסעודות שבת בצוותא כל החבורה, הזמירות, הכול קיבל 'מראה טעם וריח' אחר... מי יספר מי ימלא את התפילות בהיכל הציון, הלימוד במשך כל השבת, הדיבורים בין החברים, אשרי עין ראתה אלה.

ומהזמן שנותר לאחר שבת להיות באומן לא בוזבו רגע כשלמשך כל הזמן ישבו החברים בציון לומדים

בשורה משמחת

לאור ההצלחה הגדולה בנסיעה הראשונה, ועקב הביקוש הרב מהציבור, מתארגנת שוב פעם נסיעה של ציבור איכותי בני הישיבות לעבר הציון הק' דוש באומן. נסיעה מאורגנת עם דאגה וארגון של כל הפרטים הגשמיים והרוחניים, עד לפרטי פרטים. באווירת התעלות והתרוממות באהבת ודיבוק חברים, עם ציבור איכותי ושמור, תוך דאגה גם לכל החלק הטכני של כל הנסיעה מהציאה ועד החזרה.

כולל: לינה במלון עם גנרטור (למניעת הפסקות חשמל), סעודות אמצ"ש ושב"ק בכשרות 'העדה החרדית', מקווה 24/7 במלון. **הכל במחיר זול ביותר, השווה לכל נפש!**

לא היית מלונאי באומן ורצונך לזכות ללילות פגישת חיים אהבתי? חזרו ושיבה לפני 31 אסור וצאה אסאך? רוצה לזכות לקחת את לבך לפני ג'א עגל לזכות בהטחה הנצחית? רוצה לזכות לקרוא את הציון שזו פגישת ג'א קרובת איכותית ולאווריר את לב ההצלחות שלך! הצדיק והרשע זכאיו לשינה הקרובה, לשינה לאוראנת, אונת, ג'א דאגה לכל הפרטים הגשמיים, החצולות והחסיולמות.

הנסיעה תתקיים בעז"ה בתקופה הקרובה ממש, והזריז נשכר נ.ב. אפשרות לקבוצה נוספת למשפחות.

להרשמה קרוב נכספה 03.50.111.06

שלושה 5,2 בין השעה 19:00-20:00 בערב. (בענה אנטי)